

ΛΕΩΝ ΛΕΒΗΣ

"ΘΥΜΑΜΑΙ ... Η ιστορία ενός διωγμού"

Χαλκίδα, 2000

Μία ενδιαφέρουσα, γεμάτη πόνου και συγκινήσεις από την Κατοχή, μαρτυρία είναι η συμβολή του κ. Λέων Λεβή, από τη Χαλκίδα, στην ελληνοεβραϊκή βιβλιογραφία γύρω από το διωγμό και τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Το έργο του "Θυμάμαι ... Η ιστορία ενός διωγμού", που εξέδωσε ο ίδιος πέρυσι, είναι μία κατάθεση ψυχής και γράφτηκε "γιατί δεν πρέπει, ούτε μπορεί, να ξεχασθεί αυτή η μαύρη σελίδα της ιστορίας", χωρίς άλλες συγγραφικές φιλοδοξίες.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο κ. Λεβής στον πρόλογό του: "...Άφησα τον εαυτό μου τελείως ελεύθερο να εκφρασθεί, όπως ακριβώς μιλάει κανείς σ' ένα φίλο του και μάλιστα για ένα θέμα που τον καίει. Δεν έδωσα προσοχή σε κανόνες ούτε ακολουθήσα συνταγές ... κι αυτό γιατί ο σκοπός μου δεν ήταν να αποσπάσω επαίνους για τη γραφή μου. Μοναδικός μου σκοπός ήταν να καταθέσω μια μαρτυρία, αυτή της οικογενειακής μου ζωής κατά το διωγμό μας από τους Γερμανούς. Μιας οικογένειας που τράβηξε πολλά, αλλά με κανένα τρόπο δεν μπορούν να συγκριθούν με αυτά που υπέστησαν ομόθρησκοί μας που, δυστυχώς, δεν είχαν τουλάχιστον ένα αίσιο τέλος...".

Για το βιβλίο του κ. Λ. Λεβή, έγραψε στην εφημερίδα "Εύβοια" (24.2.01), ο κ. Θρασύβουλος Παπαστρατής τα εξής: "... Στις εκατόν τόσες σελίδες του συμπυκνώνονται οι πικρές αλήθειες και η πονεμένη ιστορία του εβραϊκού ελληνισμού, μέσα από τα μάτια ενός επτάχρονου παιδιού, όπως ήταν τότε ο Λέων Λεβής. Κάθε φορά που περνάω από την Μαγούλα Ερέτριας κι από τα στενά πίσω από το Πολυτεχνείο της Αθήνας, φέρνω στο νου μου τον Λέοντα. Επαναπαυμένοι στη σημερινή μας ευμάρεια, δεν μπορούμε ίσως να φανταστούμε τις δύσκολες μέρες τις οικογένειας Λεβή. Είναι ασύλληπτο να διώκεται κάποιος όχι για τις πράξεις του, αλλά για το "είναι" του, επειδή δηλαδή γεννήθηκε και υπάρχει...".